

MAHATMA GANDHI

OM VACCINATION
KOPPER OG LÆGER

DANSK
ANTIVACCINATIONSFORENING
HOLTE¹

LANDSFORENINGEN MOD TVANGSVACCINATION

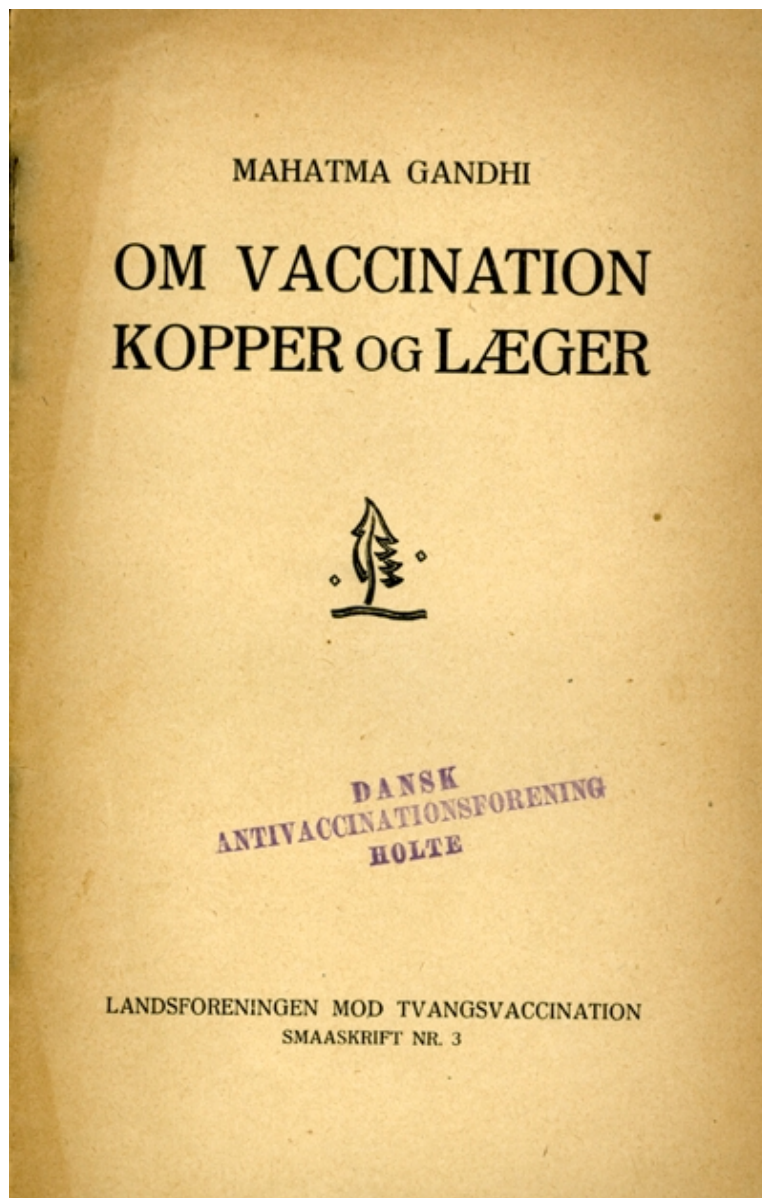
SMÅSKRIFT NR. 3

1 Stempel på forsiden.

MAHATMA GANDHI

OM VACCINATION

KOPPER OG LÆGER

LANDSFORENINGEN MOD TVANGSVACCINATION

SMÅSKRIFT NR. 3

Date's Tryk, København K.
Gandhi, M.K.: On Vaccination, Smallpox and Doctors.
Danish translations from A Guide to Health and Hind Swaraj.
2nd. Publication, the Danish Peace Academy December 2008.
Editor Holger Terp.

Gandhi vil være alle vågne Nutidsmennesker bekendt som vor Tids største Personlighed, som det vågnende Indiens Fører i dets Kamp mod Englændernes Voldsherredømme. Mindre kendt er måske hans mægtige Indsats for Frigørelse af sit Folk og hele Menneskeheden fra den moralske Fornedrelse, hvorunder vi alle sukker. Et væsentligt Led i dette hans Frigørelsesværk er hans Bog: *En Vejleder til Sundhed*, der først er skrevet på Gujarati, siden af Forfatteren selv oversat til Engelsk „*A Guide to health*”² og siden 1924 foreligger den også på Tysk: „*Ein Wegweiser zur Gesundheit*”³. I denne Bog findes Gandhis Indlæg i den over hele Verden med voksende Styrke førte Kamp imod en af Menneskehedens største Vildfarelser, den kunstige Blodforgiftning af sunde Mennesker med dyrisk Sygdomsstof, som udføres den Dag i Dag under Navn af Vaccination, i uciviliserede og halvciviliserede Lande endog påbudt ved Lov og opretholdt ved Politimagt.

Gandhi vil være alle vaagne Nutidsmennesker bekendt som vor Tids største Personlighed, som det vaagnende Indiens Fører i dets Kamp mod Englændernes Voldsherredømme. Mindre kendt er maaske hans mægtige Indsats for Frigørelse af sit Folk og hele Menneskeheden fra den moralske Fornedrelse, hvorunder vi alle sukker. Et væsentligt Led i dette hans Frigørelsesværk er hans Bog: *En Vejleder til Sundhed*, der først er skrevet paa Gujarati, siden af Forfatteren selv oversat til Engelsk „*A Guide to health*” og siden 1924 foreligger den ogsaa paa Tysk: „*Ein Wegweiser zur Gesundheit*”. I denne Bog findes Gandhis Indlæg i den over hele Verden med voksende Styrke førte Kamp imod en af Menneskehedens største Vildfarelser, den kunstige Blodforgiftning af sunde Mennesker med dyrisk Sygdomsstof, som udføres den Dag i Dag under Navn af Vaccination, i uciviliserede og halvciviliserede Lande endog paabudt ved Lov og opretholdt ved Politimagt. Da Flertallet af „Læger” i alle Lande ivrer for Opretholdelse af disse middelalderlige Tilstande, som en engelsk Videnskabsmand kalder „Kvaksalveri ifølge Lov”, rammes de ogsaa haardt af Gandhis Dom, der snart tillige vil blive Verdens Dom og Historiens Dom.

Afsnittet om Læger findes i Gandhis Bog om Indiens Selvstyre Hind Swaraj (1908) Kap. XII.

3

Da Flertallet af „Læger” i alle Lande ivrer for Opretholdelse af disse middelalderlige Tilstande, som en engelsk Videnskabsmand kalder „Kvaksalveri ifølge Lov”, rammes de også hårdt af Gandhis Dom, der snart tillige vil blive Verdens Dom og Historiens Dom.

Afsnittet om Læger findes i Gandhis Bog om Indiens Selvstyre Hind Swaraj (1908) Kap. XII⁴.

² http://www.archive.org/stream/guidetohealth00gandrich/guidetohealth00gandrich_djvu.txt eller <http://www.archive.org/details/guidetohealth00gandrich>

³ *Ein Wegweiser zur Gesundheit Mit einer Einleitung von Ettore Levi Erlenbach.* - Zürich, Rotapfel-Verlag, 1925. - 192 s.

⁴ Hind Swaraj publikationshistorie noteres således i the Collected Works of Mahatma Gandhi: "This was originally written in Gujarati during Gandhiji's return journey from England on the Kildonan Castle and published in Indian Opinion, the first twelve chapters on 11-12-1909 and the rest on 18-12-1909. Issued as a booklet in January 1910, it was proscribed in India by the Government of Bombay on March 24, 1910; vide "Our Publications", (7-5-1910). This hastened Gandhiji's decision to publish the English translation; vide "Preface to Hind Swaraj", (20-3-1910). This was issued by the International Printing Press, Phoenix, with a foreword by Gandhiji dated March 20, 1910 and also

Uvidenhed er en af de væsentligste årsager til vore Sygdomme. Meget ofte falder vi af lutter Uvidenhed i Forfærdelse over de aller almindeligste Sygdomme, og idet vi forsøger at helbrede dem, gør vi blot Sagen endnu værre. Vort Ukendskab til de allermest elementære Sundhedsregler forleder os til Anvendelse af uegnede Midler eller kaster os i Armene på vitterlige Kvaksalvere. - - Vi lever i den skæbnesvangre Illusion, at ingen Sygdom vil kunne helbredes uden Medicin. Denne Overtro har tilføjet Menneskeheden større Fortræd end noget andet Onde. Det er naturligvis nødvendigt at helbrede vore Sygdomme, men det kan ikke ske ved Medicin. Medicin er ikke blot unyttig, men i mange Tilfælde ganske afgjort skadelig. Tager en syg Medicin, begår han én lige så stor Dårskab, som om han forsøgte at fjerne Snavset i sit Hus ved at tildække det. Jo mere han tildækker det, des hurtigere går Forrådnelsen for sig. Det samme kan siges om det menneskelige Legeme. En Sygdom vil sige en Advarsel fra Naturen om at der i denne eller hin Del af vort Legeme har samlet sig Urenheder, og det er afgjort visere at tillade Naturen at fjerne disse Urenheder end at tildække dem ved Hjælp af Medicin. Den som tager Medicin gør Opgaven dobbelt vanskelig for Naturen. Paa den anden Side kan vi let understøtte Naturen i dens Opgave, simpelthen ved at vi følger visse elementære Principper ved Faste f. Ex. hvorved

Uvidenhed er en af de væsentligste Aarsager til vore Sygdomme. Meget ofte falder vi af lutter Uvidenhed i Forfærdelse over de alleralmindeligste Sygdomme, og idet vi forsøger at helbrede dem, gør vi blot Sagen endnu værre. Vort Ukendskab til de allermest elementære Sundhedsregler forleder os til Anvendelse af uegnede Midler eller kaster os i Armene paa vitterlige Kvaksalvere. — Vi lever i den skæbnesvangre Illusion, at ingen Sygdom vil kunne helbredes uden Medicin. Denne Overtro har tilføjet Menneskeheden større Fortræd end noget andet Onde. Det er naturligvis nødvendigt at helbrede vore Sygdomme, men det kan ikke ske ved Medicin. Medicin er ikke blot unyttig, men i mange Tilfælde ganske afgjort skadelig. Tager en syg Medicin, begaar han én lige saa stor Daarskab, som om han forsøgte at fjerne Snavset i sit Hus ved at tildække det. Jo mere han tildækker det, des hurtigere gaar Forraadnelsen for sig. Det samme kan siges om det menneskelige Legeme. En Sygdom vil sige en Advarsel fra Naturen om at der i denne eller hin Del af vort Legeme har samlet sig Urenheder, og det er afgjort visere at tillade Naturen at fjerne disse Urenheder end at tildække dem ved Hjælp af Medicin. Den som tager Medicin gør Opgaven dobbelt vanskelig for Naturen. Paa den anden Side kan vi let understøtte Naturen i dens Opgave, simpelthen ved at vi følger visse elementære Principper ved Faste f. Ex. hvorved

5

menneskelige Legeme. En Sygdom vil sige en Advarsel fra Naturen om at der i denne eller hin Del af vort Legeme har samlet sig Urenheder, og det er afgjort visere at tillade Naturen at fjerne disse Urenheder end at tildække dem ved Hjælp af Medicin. Den som tager Medicin gør Opgaven dobbelt vanskelig for Naturen. På den anden Side kan vi let understøtte Naturen i dens Opgave, simpelthen ved at vi følger visse elementære Principper ved Faste f. Ex. Hvorved vi hindrer, at der yderligere samler sig Urenheder, eller ved energisk Legemsvirksomhed i det fri for at en Del af Urenheden kan undvige i Form af Sved, Fremfor alt er det dog nødvendigt, at vi underkaster' vor ånd en streng Tugt.

the English translation of the Gujarati foreword dated November 22, 1909.' Bd. 10 s. 245.
Se også: Physical catalogue of the Alternative Medical Therapies.
<http://www.soilandhealth.org/RealBookList.aspx?collection=0201>

Erfaringen lærer, at når en Medicinflaske en Gang har fundet Vej ind i et Hus, er den ikke blot ikke til at få ud igen, men den trækker flere Flasker til. Vi træffer et Utal af Mennesker, der trods en næsten rørende Hengivelse til Medicin hele Livet igennem plages snart af en Sygdom, snart af en anden. I Dag lader de sig behandle af denne, i Morgen af hin Læge. Indtil deres sidste åndedrag søger de forgæves efter en Læge, der kan helbrede deres Skavanker en Gang for alle. Justice Stephen, der levede en Tid lang i Indien, sagde engang, at det var virkelig forbausende, at Læger hældte Medicin, hvorom de kun ved lidet, i Legemer, hvorom de ved endnu mindre. Nogle af de største Læger i Vesten er kommet til den samme Opfattelse. Sir Astley Cooper f. Ex. indrømmer, at den medicinske „Videnskab“ udelukkende arbejder med Formodninger. Sir John Forbes⁵ bekender, at de fleste Sygdomme helbredes af Naturen og ikke ved Brugen af Medicin. Dr. Baker og Dr. Frank er af den Mening, at flere Mennesker dør af Medicin end af Sygdomme. Dr. Masongood går endog så vidt at han påstår, at flere Mennesker er faldet som Offer for Medicin end for Krig, Hungersnød og Pest tilsammen.

Erfaringen viser endvidere, at Sygdommene tiltager i Forhold til Antallet af de på Stedet ansatte Læger. Efterspørgslen efter Medicin er så stor, at selv de elendigste Blade, om ikke med andet, så dog kan regne med Inserater fra Kvaksalvere. I en nylig udkommet Bog om patenterede Medikamenter oplyses vi om, at Frugtsalte og Sirupper, som vi betaler 2—5 Rupier for ikke koster Fabrikanterne mere end 1/4—1 Anna.⁶) Det er derfor intet Under, at deres S sammensætning hemmeligholdes strengt.

Vore Læsere kan altså være forsikret om, at det er fuldstændig unødvendigt at tilkalde Lægehjælp.

⁵ [http://en.wikipedia.org/wiki/John_Forbes_\(physician\)](http://en.wikipedia.org/wiki/John_Forbes_(physician))

⁶ 1 Rupie er omtrent 1,20 Kr. 1 Anna omtrent 8 Øre.

vi hindrer, at der yderligere samler sig Urenheder, eller ved energisk Legemsvirksomhed i det fri for at en Del af Urenheden kan undvige i Form af Sved. Fremfor alt er det dog nødvendigt, at vi underkaster vor Aand en streng Tugt.

Erfaringen lærer, at naar en Medicinflaske en Gang har fundet Vej ind i et Hus, er den ikke blot ikke til at faa ud igen, men den trækker flere Flasker til. Vi træffer et Utal af Mennesker, der trods en næsten rørende Hengivelse til Medicin hele Livet igennem plages snart af en Sygdom, snart af en anden. I Dag lader de sig behandle af denne, i Morgen af hin Læge. Indtil deres sidste Aandedrag søger de forgæves efter en Læge, der kan helbrede deres Skavanker en Gang for alle. Justice Stephen, der levede en Tid lang i Indien, sagde engang, at det var virkelig forbausende, at Læger hældte Medicin, hvorom de kun ved lidet, i Legemer, hvorom de ved endnu mindre. Nogle af de største Læger i Vesten er kommet til den samme Opfattelse. Sir Astley Cooper f. Ex. indrømmer, at den medicinske „Videnskab“ udelukkende arbejder med Formodninger. Sir John Forbes bekender, at de fleste Sygdomme helbredes af Naturen og ikke ved Brugen af Medicin. Dr. Baker og Dr. Frank er af den Mening, at flere Mennesker dør af Medicin end af Sygdomme. Dr. Masongood gaar endog saa vidt at han paastaar, at flere Mennesker er faldet som Offer for Medicin end for Krig, Hungersnød og Pest tilsammen.

Erfaringen viser endvidere, at Sygdommene tiltager i Forhold til Antallet af de paa Stedet ansatte Læger. Efterspørgslen efter Medicin er saa stor, at selv de elendigste Blade, om ikke med andet, saa dog kan regne med Inserater fra Kvaksalvere. I en nylig udkommet Bog om patenterede Medikamenter oplyses vi om, at Frugtsalte og Siruper, som vi beta-

Men til dem, der ikke ubetinget vil boykotte Læger og Medicin, siger jeg: Fat jer såvidt muligt i Tålmodighed og lad Lægen i Fred. Men i Tilfælde af at han sluttelig må tilkaldes, vælg da en dygtig Mand. Følg hans Anvisninger nøje og rådspørg ingen anden, medmindre han selv skulle ønske det.

Men frem for alt: glem ikke, at Sygdommens Helbredelse til syvende og sidst ikke afhænger af Lægen.

Gandhi om Kopper og Vaccination.

Vi har alle en forfærdelig Angst for Kopper, og vi ved dog egentlig meget lidt om denne Sygdom. Akkurat ligesom andre Sygdomme forårsages Kopper ved en Forurening af Blodet, som atter skyldes en Forstyrrelse af Fordøjelsesvirksomheden. Giften, som samler sig i Legemet, udstødes i Form af Kopper. Er denne Opfattelse rigtig, da behøver man absolut ikke at nære nogen

Frygt for Kopper. Var Kopper virkelig en smitsom Sygdom, så måtte enhver, som rører ved en Koppesyg, få dem, hvad der imidlertid ikke altid er Tilfældet . . . Kun den, som er modtagelig derfor kan få dem på den Måde. Så forstår man, at ofte flere Mennesker bliver syge samtidig der, hvor Kopperne optræder.

Man har deraf falskelig sluttet, at Kopperne måtte være en smitsom Sygdom og så forsøgt at bilde Folk ind, at Indpodning var et virksomt Forebyggelsesmiddel. Ved Indpodning bliver Huden opridset og en Væske, som udvindes ved, at man overfører Indholdet af Menneskekopper på Yveret af en Ko, bragt ind i Såret. Oprindeligt troede man, at en eneste Indpodning var nok til at gøre et Menneske uimodtagelig for Livstid. Men da det viste sig, at også indpodede Personer blev angrebne af Sygdommen, opstod en ny Teori, hvorefter Indpodning måtte gentages efter en vis Tids Forløb. Nutildags lader enhver sig indpode, hvad enten han er indpodet eller ej, så snart Kopper optræder et eller andet Sted, så at man ikke sjældent møder Folk, der er indpodet 5, 6 Gange eller endogså oftere.

ler 2—5 Rupier for ikke koster Fabrikanterne mere end $\frac{1}{4}$ —1 Anna.*) Det er derfor intet Under, at deres S sammensætning hemmeligholdes strengt.

Vore Læsere kan altsaa være forsikret om, at det er fuldstændig unødvendigt at tilkalde Lægehjælp. Men til dem, der ikke ubetinget vil boykotte Læger og Medicin, siger jeg: Fat jer saavidt muligt i Taalmodighed og lad Lægen i Fred. Men i Tilfælde af, at han sluttelig maa tilkaldes, vælg da en dygtig Mand. Følg hans Anvisninger nøje og raadspørg ingen anden, medmindre han selv skulde ønske det. Men frem for alt: glem ikke, at Sygdommens Helbredelse til syvende og sidst ikke afhænger af Lægen.

Gandhi om Kopper og Vaccination.

Vi har alle en forfærdelig Angst for Kopper, og vi ved dog egentlig meget lidt om denne Sygdom. Akkurat ligesom andre Sygdomme forårsages Kopper ved en Forurening af Blodet, som atter skyldes en Forstyrrelse af Fordøjelsesvirksomheden. Giften, som samler sig i Legemet, udstødes i Form af Kopper. Er denne Opfattelse rigtig, da behøver man absolut ikke at nære nogen Frygt for Kopper. Var Kopper virkelig en smitsom Sygdom, saa maatte enhver, som rører ved en Koppesyg, faa dem, hvad der imidlertid ikke altid er Tilfældet . . . Kun den, som er modtagelig derfor kan faa dem paa den Maade. Saa forstaar man, at ofte flere Mennesker bliver syge samtidig der, hvor Kopperne optraeder. Man har deraf falskelig sluttet, at Kopperne maatte

*) 1 Rupie er omtrent 1,20 Kr. 1 Anna omtrent 8 Øre.

Indpodning er et Barbari og hører til vor Tids mest skæbnesvangre Vildfarelser. Blandt de såkaldte ville Folk finder man intet af den Slags. Dens Talsmænd nøjes ikke med at gennemføre det blandt Mennesker, som ikke har noget at indvende derimod, men de søger ved Hjælp af Straffelove og svære Bøder også at påtvinge Folk dem, som modsætter sig det. Indpodningen er endnu ikke meget gammel.

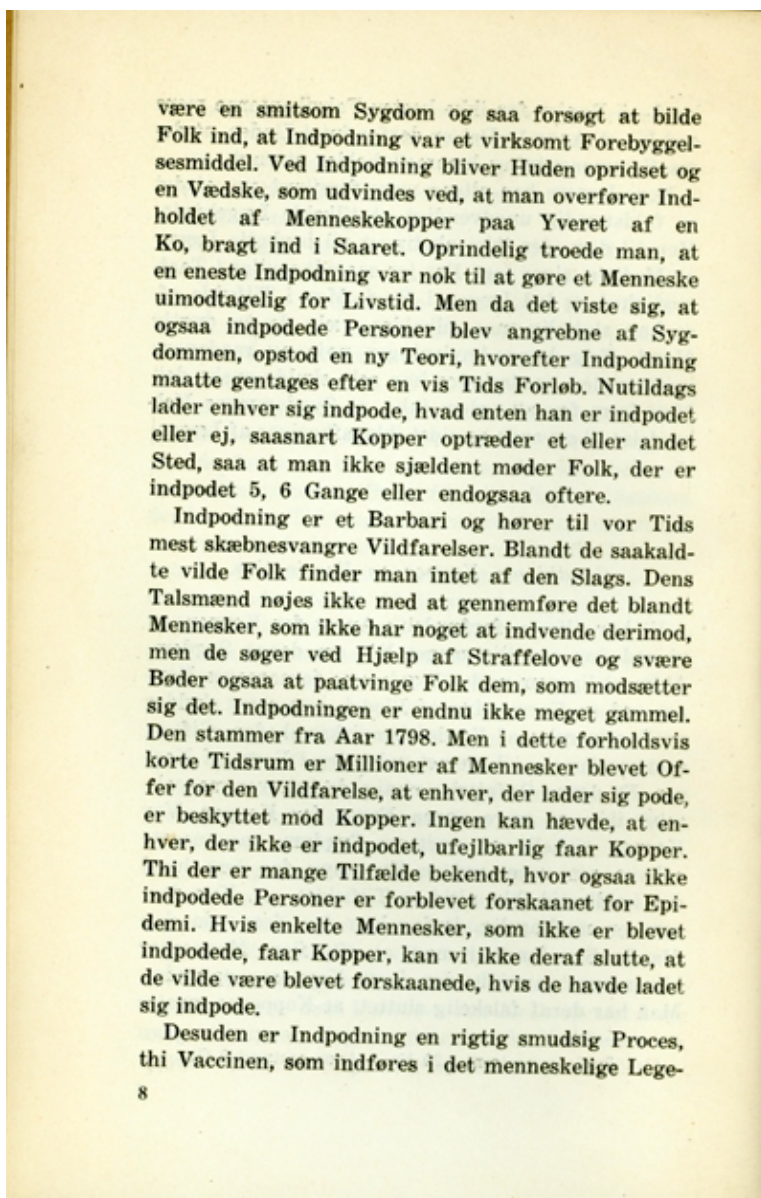
Den stammer fra år 1798⁷. Men i dette forholdsvis korte Tidsrum er Millioner af Mennesker blevet Offer for den Vildfarelse, at enhver, der lader sig pøde, er beskyttet mod Kopper. Ingen kan hævde, at enhver, der ikke er indpodet, ufejlbarlig får Kopper.

Thi der er mange Tilfælde bekendt, hvor også ikke indpodede Personer er forblevet forskånet for Epidemi. Hvis enkelte Mennesker, som ikke er blevet indpodede, får Kopper, kan vi ikke deraf slutte, at de ville være blevet forskånede, hvis de havde ladet sig indpode.

Desuden er Indpodning en rigtig smudsig Proces, thi Vaccinen, som indføres i det menneskelige Legeme, indeholder ikke blot Indholdet af Kokopper, men også Indholdet af Menneskekopper. Det normale Menneske kunne få ondt allerede ved Synet heraf. Lægen vasker hver Gang Hænderne, når han har haft at gøre dermed.

Forestillingen om at røre ved dette Stof med Tongen, ville fylde os med Forfærdelse og Ækelhed. Men hvor få af de mange, der lader sig indpode, er sig bevidst, at de virkelig spiser dette urene Stof. De fleste Folk ved, at ved forskellige Sygdomme bliver Medicin og flydende Næring indført i Blodet og på denne Måde meget hurtigere assimileret end hvis den indføres gennem Munden.

⁷ Se: John Averys Science and Society, Chapter 10 Victory over disease.
<http://www.fredsakademiet.dk/library/science/science10.htm>

Forskellen mellem Injektionen og Næringsoptagelsen gennem Munden består (alene) deri, at i første Tilfælde foregår Assimilationen øjeblikkelig, medens den i andet Tilfælde kun går langsomt for sig. Og alligevel viger vi ikke tilbage for Indpodning.

De fejge dø, som det træffende er sagt, mere end én Gang før deres Død. Vor Indpodningsgalskab kan kun forklares derved, at vi frygter for Døden eller for Vansiringen ved Kopper.

Jeg kan heller ikke undgå den Opfattelse, at Indpodning betyder en Krænkelser af religiøse og moralske Love. Den sædvanlige Kødæder afskyr at drikke Blod, selv om det hidrører fra døde Dyr. Men hvad andet gør vi ved Indpodningen end at optage i os det forgiftede Blod af et uskyldigt levende Dyr? Meget bedre er det for et gudfrygtigt Menneske tusind Gange at falde som Offer for Kopperne eller endog at dø en elendig Død end at gøre sig skyldig i en så forrykt Handling.

Nogle af Englands mest erfarne Mænd har påtaget sig den Møje videnskabeligt at påvise de mangfoldige Onder, som forårsages af Indpodningen, og derpå dannet en Forening af Modstandere imod Indpodning. Medlemmerne af denne Forening har erklæret åben Krig imod Indpodningen, og nogle iblandt dem er endog gået i Fængsel for deres Sag. Deres Indvendinger imod Indpodningen er kort følgende:

1) Fremstillingen af Indpodningsstoffet udsætter Tusinder af uskyldige Køer og Kalve for usigelige Lidelser, som heller ikke lod sig retfærdiggøre, selv om Indpodningen var gavnlig.

2) Indpodningen er ikke blot unyttig, men har forskellige Sygdomme til Følge. Ikke engang dens Forkæmpere kan nægte, at en hel Række af nye Sygdomme er optrådt siden dens Indførelse.

3) Lymfen, som fremstilles af en kopperesygs Blod er egnet til at inficere den Indpodede med alle de Sygdomme, hvoraf den kopperesyge led.

me, indeholder ikke blot Indholdet af Kokopper, men ogsaa Indholdet af Menneskekopper. Det normale Menneske kunde faa ondt allerede ved Synet heraf. Lægen vadsker hver Gang Hænderne, naar han har haft at gøre dermed. Forestillingen om at røre ved dette Stof med Tungen, vilde fylde os med Forfærdelse og Ækelhed. Men hvor faa af de mange, der lader sig indpode, er sig bevidst, at de virkelig spiser dette urene Stof. De fleste Folk ved, at ved forskellige Sygdomme bliver Medicin og flydende Næring indført i Blodet og paa denne Maade meget hurtigere assimileret end hvis den indføres gennem Munden. Forskellen mellem Injektionen og Næringsoptagelsen gennem Munden bestaar (alene) deri, at i første Tilfælde foregaar Assimilationen øjeblikkelig, medens den i andet Tilfælde kun gaar langsomt for sig. Og alligevel viger vi ikke tilbage for Indpodning. De fejge dø, som det træffende er sagt, mere end een Gang før deres Død. Vor Indpodningsgalskab kan kun forklares derved, at vi frygter for Døden eller for Vansiringen ved Kopper.

Jeg kan heller ikke undgaa den Opfattelse, at Indpodning betyder en Krænkelser af religiøse og moralske Love. Den sædvanlige Kødæder afskyr at drikke Blod, selv om det hidrører fra døde Dyr. Men hvad andet gør vi ved Indpodningen end at optage i os det forgiftede Blod af et uskyldigt levende Dyr? Meget bedre er det for et gudfrygtigt Menneske tusind Gange at falde som Offer for Kopperne eller endog at dø en elendig Død end at gøre sig skyldig i en saa forrykt Handling.

Nogle af Englands mest erfarne Mænd har paa taget sig den Møje videnskabeligt at paavise de mangfoldige Onder, som forårsages af Indpodningen, og derpaa dannet en Forening af Modstandere imod Indpodning. Medlemmerne af denne Forening

4) Der består ingen Sikkerhed for at Indpodningen beskytter mod Kopper. Dr. Jenner, „Opfinderen“ af Indpodningen, troede oprindeligt, at der ved en enkelt Injektion i den ene Arm kunne opnås absolut Immunitet. Da så denne Opfattelse viste sig urigtig, blev det forsikret, at dette Mål lod sig opnå ved Indpodning i begge Arme. Da også denne Metode slog fejl, opkom den Teori, at Armene skulle podes på mere end eet Sted og at Podningen måtte gentages hvert 7. år. Sluttelig blev Immunitetstiden nedsat fra 7 til 3 år. Alt dette viser tydeligt, at Lægerne famler i Mørke. I Virkeligheden kan — som allerede sagt -- Kopperne også anfælde den Indpodede, og et Menneskes Immunitet lader sig ikke nødvendigvis forklare ud fra at han er indpodet.

5) Indpodningsstoffet er en yderst smudsig Substans og det er Dårskab at tro, at Smuds lader sig fjerne med Smuds.

På Grund af disse og lignende Argumenter er det lykkedes at stemme en anselig Del af Publikum imod Indpodningen. I en af de engelske Byer har en stor Del af Befolkningen modsat sig Indpodningen og er alligevel — som Statistikkene beviser --i påfaldende Grad forskånet for Kopper. I Virkeligheden er det alene Lægernes Egennytte, der modsætter sig Afskaffelsen af denne umenneskelige Praksis.

Frygten for at miste en stor Del af deres Indtægter, gør dem fuldstændig ude af Stand til at erkende de talløse Onder, der er forbundet med Indpodningen. Nogle få Læger er ganske vist klar over Mislighederne og besluttet på at komme Indpodningen til livs.

De principielle Modstandere af Vaccinationen må have Mod til at trodse de Straffe som Loven stiller i Udsigt, og om fornødent optræde alene mod hele Verden for at forsvare sin Overbevisning. Den som fordømmer Vaccinationen af den simple Grund at den er sundhedsfarlig burde studere Spørgsmålet så længe, indtil han behersker det fra Grunden af, og derpå forsøge at overbevise sine Medmennesker om

har erklæret aaben Krig imod Indpodningen, og nogle iblandt dem er endog gaaet i Fængsel for deres Sag. Deres Indvendinger imod Indpodningen er kort følgende:

1) Fremstillingen af Indpodningsstoffet udsætter Tusinder af uskyldige Køer og Kalve for usigelige Lidelser, som heller ikke lod sig retfærdiggøre, selv om Indpodningen var gavnlig.

2) Indpodningen er ikke blot unyttig, men har forskellige Sygdomme til Følge. Ikke engang dens Forkæmpere kan nægte, at en hel Række af nye Sygdomme er optraadt siden dens Indførelse.

3) Lymfen, som fremstilles af en koppesygs Blod er egnet til at inficere den Indpodede med alle de Sygdomme, hvoraf den koppesyge led.

4) Der bestaar ingen Sikkerhed for at Indpodningen beskytter mod Kopper. Dr. Jenner, „Opfinderen“ af Indpodningen, troede oprindeligt, at der ved en enkelt Injektion i den ene Arm kunde opnaas absolut Immunitet. Da saa denne Opfattelse viste sig urigtig, blev det forsikret, at dette Maal lod sig opnaa ved Indpodning i begge Arme. Da ogsaa denne Metode slog fejl, opkom den Teori, at Armene skulde podes paa mere end eet Sted og at Podningen maatte gentages hvert 7. Aar. Sluttelig blev Immunitetstiden nedsat fra 7 til 3 Aar. Alt dette viser tydeligt, at Lægerne famler i Mørke. I Virkeligheden kan — som allerede sagt — Kopperne ogsaa anfælde den Indpodede, og et Menneskes Immunitet lader sig ikke nødvendigvis forklare ud fra at han er indpodet.

5) Indpodningsstoffet er en yderst smudsig Substans og det er Daarskab at tro, at Smuds lader sig fjerne med Smuds.

Paa Grund af disse og lignende Argumenter er det lykkedes at stemme en anselig Del af Publikum imod Indpodningen. I en af de engelske Byer har en

Rigtigheden af hans Anskuelse og tillige søge at bevæge dem til at handle i Overensstemmelse med disse Anskuelse. Men den, der med Hensyn til Vaccinationsspørgsmaalet enten ikke har noget bestemt Standpunkt eller ikke er modig nok til at stå inde for sin Overbevisning, han må adlyde Statens Love og tilpasse sin Holdning efter Omgivelsernes Mening og Sædvaner.

Den, som er Modstander af Indpodning skulle ganske særlig nøje lægge Mærke til de i denne Bog opstillede Sundhedsregler, thi den nøje Overholdelse af disse Regler fører til Erhvervelse af Livskraften, som modvirker og derfor betyder den bedste Beskyttelse mod Kopperne som mod andre Sygdomme. Den, som vægrer sig imod, at en giftig Substans indpodes i ham, men samtidig vedbliver at være tilgængelig for den langt mere skæbnesvangre Sanselighedens Gift, har åbenbart mistet Retten til at forlange af sine Medmennesker, at de skal dele hans Mening om Indpodning.

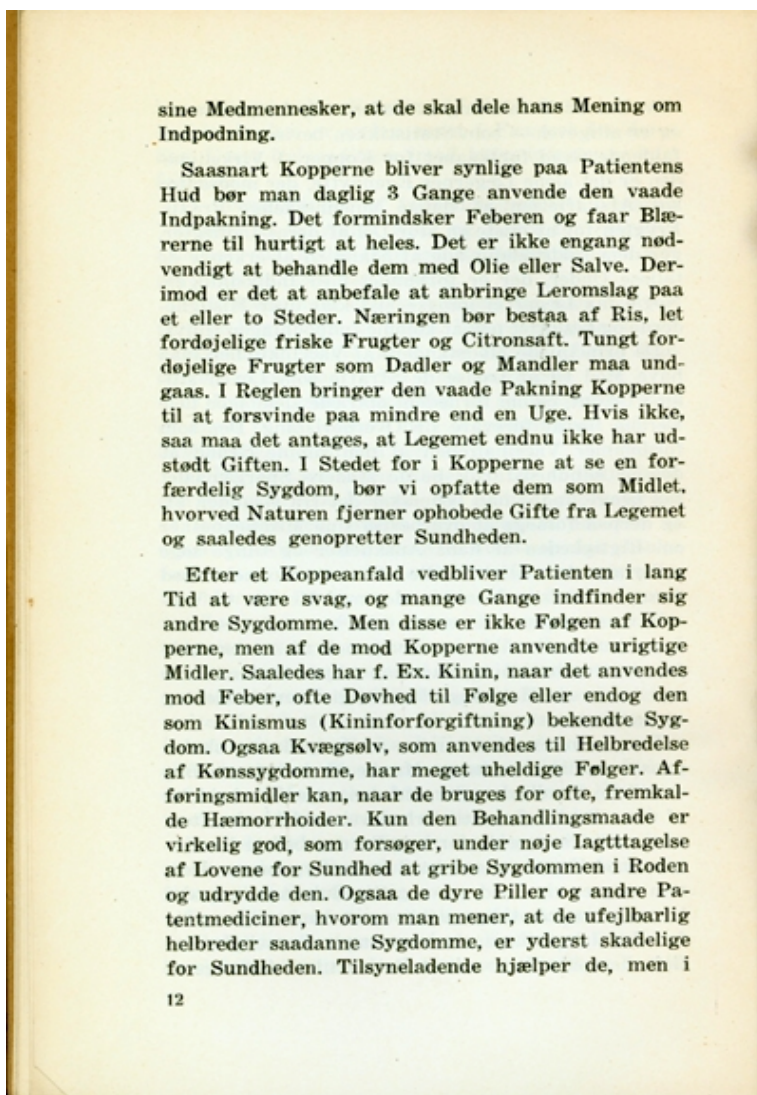
stor Del af Befolkningen modsat sig Indpodningen og er alligevel — som Statistikken beviser — i paa-faldende Grad forskaanet for Kopper. I Virkeligheden er det alene Lægernes Egennytte, der modsætter sig Afskaffelsen af denne umenneskelige Praxis. Frygten for at miste en stor Del af deres Indtægter, gør dem fuldstændig ude af Stand til at erkende de tallose Onder, der er forbundet med Indpodningen. Nogle faa Læger er ganske vist klar over Mislighederne og besluttet paa at komme Indpodningen tillivs.

De principielle Modstandere af Vaccinationen maa have Mod til at trodse de Straffe som Loven stiller i Udsigt, og om fornødent optræde alene mod hele Verden for at forsvare sin Overbevisning. Den som fordømmer Vaccinationen af den simple Grund at den er sundhedsfarlig burde studere Spørgsmaalet saa længe, indtil han behersker det fra Grunden af, og derpaa forsøge at overbevise sine Medmennesker om Rigtigheden af hans Anskuelse og tillige søge at bevæge dem til at handle i Overensstemmelse med disse Anskuelse. Men den, der med Hensyn til Vaccinationsspørgsmaalet enten ikke har noget bestemt Standpunkt eller ikke er modig nok til at staa inde for sin Overbevisning, han maa adlyde Statens Love og tilpasse sin Holdning efter Omgivelsernes Mening og Sædvaner.

Den, som er Modstander af Indpodning skulde ganske særlig nøje lægge Mærke til de i denne Bog opstillede Sundhedsregler, thi den nøje Overholdelse af disse Regler fører til Erhvervelse af Livskraften, som modvirker og derfor betyder den bedste Beskyttelse mod Kopperne som mod andre Sygdomme. Den, som vægrer sig imod, at en giftig Substans indpodes i ham, men samtidig vedbliver at være tilgængelig for den langt mere skæbnesvangre Sanselighedens Gift, har åbenbart mistet Retten til at forlange af

Så snart Kopperne bliver synlige på Patientens Hud bør man daglig 3 Gange anvende den våde Indpakning. Det formindsker Feberen og får Blærerne til hurtigt at heles. Det er ikke engang nødvendigt at behandle dem med Olie eller Salve. Derimod er det at anbefale at anbringe Leromslag på et eller to Steder. Næringen bør bestå af Ris, let fordøjelige friske Frugter og Citronsaft. Tungt fordøjelige Frugter som Dadler og Mandler må undgås. I Reglen bringer den våde Pakning Kopperne til at forsvinde på mindre end en Uge. Hvis ikke, så må det antages, at Legemet endnu ikke har udstødt Giften. I Stedet for i Kopperne at se en forfærdelig Sygdom, bør vi opfatte dem som Midlet, hvorved Naturen fjerner ophobede Gifte fra Legemet og således genopretter Sundheden.

Efter et Koppeanfald vedbliver Patienten i lang Tid at være svag, og mange Gange indfinder sig andre Sygdomme. Men disse er ikke Følgen af Kopperne, men af de mod Kopperne anvendte urigtige Midler. Således har f. Ex. Kinin, når det anvendes mod Feber, ofte Døvhed til Følge eller endog den som Kinismus (Kininforforgiftning) bekendte Sygdom. Også Kvægsølv, som anvendes til Helbredelse af Kønssygdomme, har meget uheldige Følger. Afføringsmidler kan, når de bruges for ofte, fremkalde Hæmorroider. Kun den Behandlingsmåde er virkelig god, som forsøger, under nøje iagttagelse af Lovene for Sundhed at gribe Sygdommen i Roden og udrydde den. Også de dyre Piller og andre Patentmediciner, hvorom man mener, at de ufejlbarlig helbreder sådanne Sygdomme, er yderst skadelige for Sundheden. Tilsyneladende hjælper de, men i Virkeligheden ophidser de de lave Lidenskaber og ruinerer sluttelig Sundheden.

Ville man behandle Kopperne med de enkle naturlige Midler, som ovenfor er beskrevet, så ville Sygdommen ikke blot helbredes fuldstændig, men Patienten ville blive forskånet for Kopper Livet igennem.

Så snart Blærerne på Kroppen er indtørret bør man behandle dem vedvarende med Olivenolie. Desuden bør Patienten daglig bades. Skorperne falder da hurtigt af, Kopperne forsvinder og Huden får atter sin tidligere normale Farve og Sundhed.

Tilstanden i Indien. — Læger.

Læser: Nu forstår jeg Deres Syn på Juristerne; det gode, de har gjort, er nærmest tilfældigt. Jeg føler, at den Profession er modbydelig. De nævnedes også Lægerne, hvorfor det?

Forfatter: De Synsmåder, jeg fremsætter for Dem, har jeg overtaget, de er ikke originale. Der er Skribenter i Vesten, som har brugt endnu stærkere Udtryk både om Jurister og Læger. En af dem har sammenlignet hele det moderne System med Upastræet.⁸⁾ Dets Grene er de Erhverv, der ikke frembringer Værdier, men som snylter på Samfundet, deriblandt Juristernes og Lægernes, — og mod Stammen løfter den sande Religion sin Økse. Umoral er Træets Rod. Deraf ser De, at disse Synsmåder ikke er blevet til i min Hjerne alene; men de er Udtryk for mange Menneskers samlede Erfaringer. På eet Tidspunkt nærrede jeg stor Kærlighed til Lægegerningen; jeg ville selv være Læge for at gavne mit Land.

Nu har jeg ikke mere den Opfattelse; nu forstår jeg hvorfor Lægerne⁹⁾ (the vaids) ikke har haft nogen anset Stilling i vort Samfund.

Englænderne har med stort Held benyttet Lægestanden til at holde fast på os. Det er en kendt Ting, at engelske Læger har brugt deres Lægekunst overfor adskillige asiatiske Fyrster for at vinde politiske Fordele¹⁰⁾.

Lægerne har næsten bragt os af Lave. Til Tider synes jeg, at Kvaksalvere er bedre end højt uddannede Læger. Lad os tænke over Sagen. Det er en Læges Bestilling at tage sig af Menneskers Legemer, eller rettere sagt, ikke engang det. Deres Opgave er i Virkeligheden kun at befri Legemet for de Sygdomme, der kan angribe det. Hvorledes opstår disse Sygdomme? Sikkert ved vor Forsømmelighed eller Mangel på Mådehold.

8 Et Træ, hvis Saft indeholder en stærk Gift.

9 Læger, uddannet efter gammel indisk Lægekunst.

10 Denne sætning er en fejloversættelse til engelsk:

Den oprindelige sætning er "The pretensions of physicians also know no bounds. It was a British physician who played upon the credulity of the Moghul Emperor. He was successful in treating an illness in the Emperor's family and was in consequence rewarded. It was again a physician who ingratiated himself with the Ameer." CWMG bd. 10 s. 277.

Virkeligheden ophidser de de lave Lidenskaber og ruinerer sluttelig Sundheden.

Vilde man behandle Kopperne med de enkle naturlige Midler, som ovenfor er beskrevet, saa vilde Sygdommen ikke blot helbredes fuldstændig, men Patienten vilde blive forskaanet for Kopper Livet igennem.

Saasart Blærerne paa Kroppen er indtørret bør man behandle dem vedvarende med Olivenolie. Desuden bør Patienten daglig bades. Skorperne falder da hurtigt af, Kopperne forsvinder og Huden faar atter sin tidligere normale Farve og Sundhed.

Tilstanden i Indien. — Læger.

Læser: Nu forstaar jeg Deres Syn paa Juristerne; det gode, de har gjort, er nærmest tilfældigt. Jeg føler, at den Profession er modbydelig. De nævnedes ogsaa Lægerne, hvorfor det?

Forfatter: De Synsmaader, jeg fremsætter for Dem, har jeg overtaget, de er ikke originale. Der er Skribenter i Vesten, som har brugt endnu stærkere Udtryk baade om Jurister og Læger. En af dem har sammenlignet hele det moderne System med Upastræet.*) Dets Grene er de Erhverv, der ikke frembringer Værdier, men som snylter paa Samfundet, deriblandt Juristernes og Lægernes, — og mod Stammen løfter den sande Religion sin Økse. Umoral er Træets Rod. Deraf ser De, at disse Synsmaader ikke er blevet til i min Hjerne alene; men de er Udtryk for mange Menneskers samlede Erfaringer. Paa eet

*) Et Træ, hvis Saft indeholder en stærk Gift.

Jeg spiser for meget og får Fordøjelsvanskeligheder; jeg går til Lægen; han giver mig Medicin; jeg kommer mig, forspiser mig atter og tager atter Piller. Hvis jeg ikke havde taget Piller første Gang, måtte jeg have taget den Straf, jeg fortjente, og jeg ville ikke mere have forspist mig. Jeg blandede Lægen ind i Sagen og han hjalp mig til at leve i Frådseri. Derved befandt mit Legeme sig måske bedre; men min Karakter svækkedes.

Den stadige Brug af Medicin må derfor føre til Karakter-svaghed.

Jeg har givet mig hen i en Last og pådrager mig derved en Sygdom. Lægen helbreder mig, og Sandsynligheden er for, at jeg fortsætter med min Last. Havde Doktoren ikke grebet ind, ville Naturen have gjort sin Gerning, og jeg ville have fået Herredømme over mig selv, ville have sejret over Lasten og være blevet lykkelig.

Hospitaler fremmer Synden. Mennesker er ikke så omhyggelige for deres Legemer, og Umoralen vokser. De europæiske Læger er de værste af dem alle. I misforstået Omhu for Menneskers Legemer dræber de årlig Tusinder af Dyr. De udfører Vivisektion, hvad ingen Religion tillader. Alle siger, at det ikke er nødvendigt at tage så mange Dyrs Liv for vore Legemers Skyld. Disse Læger øver Vold mod vort religiøse Instinkt. De fleste af deres Lægemedler indeholder enten Dyrefedt eller Spiritus, og begge disse Ting er forbudt både for Hinduer og Muslimer. Vi kan spille civiliserede og kalde religiøse Forbud for Overtro og tøjlesløst svælge i det, vi har Lyst til. Men den Kendsgerning bliver stående, at Lægerne får os til at give efter for vore Tilbøjeligheder, og Resultatet er, at vi er blevet berøvet vor Karakterfasthed og er blevet kvindagtige.

I den Tilstand er vi ikke skikkede til at tjene vort Land. Når vi studerer den europæiske Lægekunst, synker vi dybere i Slaveri.

Det er værd at overveje Motivet til, at vi vælger Lægekunsten som Levevej. Det er sikkert ikke for at tjene Menneskeheden. Vi bliver Læger for at vinde Ære og Rigdom.

Tidspunkt nærrede jeg stor Kærlighed til Lægegerningen; jeg vilde selv være Læge for at gavne mit Land. Nu har jeg ikke mere den Opfattelse; nu forstaar jeg hvorfor Lægerne**) (the vaids) ikke har haft nogen anset Stilling i vort Samfund.

Englænderne har med stort Held benyttet Lægestanden til at holde fast paa os. Det er en kendt Ting, at engelske Læger har brugt deres Lægekunst overfor adskillige asiatiske Fyrster for at vinde politiske Fordele.

Lægerne har næsten bragt os af Lave. Til Tider synes jeg, at Kvaksalvere er bedre end højt uddannede Læger. Lad os tænke over Sagen. Det er en Læges Bestilling at tage sig af Menneskers Legemer, eller rettere sagt, ikke engang det. Deres Opgave er i Virkeligheden kun at befri Legemet for de Sygdomme, der kan angribe det. Hvorledes opstaar disse Sygdomme? Sikkert ved vor Forsømmelighed eller Mangel paa Maadehold. Jeg spiser for meget og faar Fordøjelsvanskeligheder; jeg gaar til Lægen; han giver mig Medicin; jeg kommer mig, forspiser mig atter og tager atter Piller. Hvis jeg ikke havde taget Piller første Gang, maatte jeg have taget den Straf, jeg fortjente, og jeg vilde ikke mere have forspist mig. Jeg blandede Lægen ind i Sagen og han hjalp mig til at leve i Fraadseri. Derved befandt mit Legeme sig maaske bedre; men min Karakter svækkedes. Den stadige Brug af Medicin maa derfor føre til Karaktersvaghed.

Jeg har givet mig hen i en Last og paadrager mig derved en Sygdom. Lægen helbreder mig, og Sandsynligheden er for, at jeg fortsætter med min Last. Havde Doktoren ikke grebet ind, vilde Naturen have gjort sin Gerning, og jeg vilde have faaet Herredøm-

**) Læger, uddannet efter gammel indisk Lægekunst.

Jeg har søgt at påvise, at man i den Livsstilling i Virkeligheden ikke kan tjene Menneskeheden. Læger skiltes med deres Viden og kræver ublu Betaling. Deres Medicin er i sig selv kun nogle få Øre værd; men den koster flere Kroner.

Folk er godtroende, og i Håb om at blive fri for en eller anden Sygdom lader de sig bedrage. Er da ikke Kvaksalverne, som vi kender, bedre end Lægerne med al deres Dannelse og Humanitet.

Efterord ved Holger Terp

Første udgave formodentligt udkommet i 1927 eller 1928. Datering er baseret på foreningens andre småtryk i Det kongelige Biblioteks småtryksafdeling. Anden udgave publiceret december 2008 som led i Det danske Fredsakademis dokumentationen af fredssagens historie. Lettere moderniseret retskrivning. Skred i sideombrydning.

Dette er i sandhed en sjælden publikation som kun kendes i et eneste eksemplar som er i Fredsakademiets arkiv. Den oprindelige pjece er end *ikke* registreret i den danske nationalbibliografi. Derfor udgivelsen.

Gandhis sundhedsvejledning med den senere engelske titel *Key to Health*, blev oprindeligt publiceret som en serie artikler fra 1906 og fremefter i den indiske ugeavis *Indian Opinion* som den kloge mand Gandhi udgav i Sydafrika. Afsnittet herfra er den eneste oversættelse til dansk fra denne bog.

Senere blev artiklerne samlet og udgivet i bogform. Bogen blev efterfølgende oversat til og udgivet på flere forskellige sprog herunder til engelsk i juni 1921, dog ikke oversat til dansk¹¹. Værket var Gandhis første bog og blev med tiden en bestseller.

11 Gandhi forklarer i forordet til 1942-udgaven, at, "I wrote a few articles under the heading "Guide to Health" in or about the year 1906.3 These were later published in book form. I found that it was known to the Indian public. But copies were not available in India. The late Swami Akhandanand asked for my permission to publish an Indian edition. The enterprise proved very popular. The book was translated into several Indian languages. An English translation also appeared. This reached the West, and was translated into several European languages. The result was that the book became

me over mig selv, vilde have sejret over Lasten og være blevet lykkelig.

Hospitaler fremmer Synden. Mennesker er ikke saa omhyggelige for deres Legemer, og Umoralen vokser. De europæiske Læger er de værste af dem alle. I misforstaaet Omhu for Menneskers Legemer dræber de aarlig Tusinder af Dyr. De udfører Visektion, hvad ingen Religion tillader. Alle siger, at det ikke er nødvendigt at tage saa mange Dyrs Liv for vore Legemers Skyld. Disse Læger øver Vold mod vort religiøse Instinkt. De fleste af deres Lægemidler indeholder enten Dyrefedt eller Spiritus, og begge disse Ting er forbudt baade for Hinduer og Muhammedanere. Vi kan spille civiliserede og kalde religiøse Forbud for Overtro og tøjlesløst svelge i det, vi har Lyst til. Men den Kendsgerning bliver staaende, at Lægerne faar os til at give efter for vore Tilbøjeligheder, og Resultatet er, at vi er blevet berøvet vor Karakterfasthed og er blevet kvindagtige. I den Tilstand er vi ikke skikkede til at tjene vort Land. Naar vi studerer den europæiske Lægekunst, synker vi dybere i Slaveri.

Det er værd at overveje Motivet til, at vi vælger Lægekunsten som Levevej. Det er sikkert ikke for at tjene Menneskeheden. Vi bliver Læger for at vinde Ære og Rigdom. Jeg har søgt at paavise, at man i den Livsstilling i Virkeligheden ikke kan tjene Menneskeheden. Læger skiltes med deres Viden og kræver ublu Betaling. Deres Medicin er i sig selv kun nogle faa Øre værd; men den koster flere Kroner. Folk er godtroende, og i Haab om at blive fri for en eller anden Sygdom lader de sig bedrage. Er da ikke Kvaksalverne, som vi kender, bedre end Lægerne med al deres Dannelse og Humanitet.

Hind Swaraj var hans anden bog. I begge bøger henvendte Gandhi sig først og fremmest til inderne skriver han i kapitlet ”en advarsel” i sine erindringer Mine forsøg med Sandheden bd. 2. Hind Swaraj blev udgivet på dansk i 1925, og heri er afsnittet om læger s. 53-56. Gandhi havde selv erfaring med koppertilfælde både i Sydafrika i 1905-1906 samt i 1912, og i Indien så sent som i 1930 fremgår det eksempelvis af Kathryn Tidricks Gandhi biografi.

Gandhis tanker om sundhed har stadig opmærksomhed rundt om i verden. For som det eksempelvis fastslås i en resolution fra den 24. World Vegetarian Congress i 1977: ”This Congress urges the Government of India to reconsider the question of smallpox vaccinations as Mahatma Gandhi was against all vaccinations”¹². I dag er der endog et Mahatma Gandhi Institute of Medical Sciences, Sevagram, Wardha-Maharashtra og der er en Vaccination Liberation organization¹³.

the most popular of all my writings.” CWMG, bd. 83 s. 217.

12 <http://www.ivu.org/congress/wvc77/resolutions.html>

13 <http://www.vaclib.org/index.htm>